

БЪРКАНИЦА В ПРИКАЗКИТЕ

Имало едно време едно момиченце, което се наричало Жълтата шапчица.

- Не, Червената!
- А, да. Червената шапчица. Майка ѝ я извикала и ѝ казала: Слушай, Зелена шапчице...
- Ама не, Червена!
- А, да. Червена. Иди при леля Диомира да ѝ занесеш тази обелка от картоф.
- Не: върви при баба си да ѝ занесеш тази пшеничена питка.
- Добре. Момиченцето отишло в гората и срещало един жираф.
- Каква бъркотия! Срециала вълк, а не жираф!
- И вълкът я попитал: колко прави шест по осем?
- Нищо подобно. Вълкът я попитал: къде отиваш?
- Имаш право. И Черната шапчица отговорила...

- Червената шапчица, Червената, Червената!
- Да. И отговорила: отивам на пазара, за да купя доматено пюре...
- И на сън не ѝ е минало това през главата: отивам при баба, която е болна, но не мога даси спомня пътя.
- Точно така, и конят казал...
- Какъв кон! Това бил вълк!
- Да. И казал така: вземи трамвай номер 65, слез на площада на катедралата, завий надясно, ще видиш три стъпала и една паричка на земята, остави намира стълбите, вземи паричката и си купи дъвка.
- Дядо, ти изобщо не знаеш да разказваш приказки, всичко объркваш. А дъвка пак ще си купя.
- Добре, ето ти паричка.

И дядото отново зачел вестника си.

Кой е авторът на това произведение?

ОТ КОИ ПРИКАЗКИ СА ЦИТАТИТЕ?

- ✖ „Огледалце, Огледалце на стената, коя е най – красива на Земята...“
- ✖ „– Ой, бабо, колко са ти големи ушите!
– Да те чувам по-лесно.
– Ой, бабо, колко са ти големи очите!
– Да те виждам по-лесно.“

- ✖ „Те ѝ казали, че е била, но щом ударил дванадесет часа, избягала толкова бързо, че изпуснала едната от малките си чудно хубави стъклени пантофки, която царският син прибраł и само нея гледал до края на бала.“
- ✖ „Но щом докоснало вретеното, думите на лошата орисница се събрали: момичето си уболова пръста. И в същия миг паднало на земята — оборил го дълбок сън.“

**ПОСТАВИ ЗАГЛАВИЕТО НА ВСЯКА ПРИКАЗКА
ПОД СНИМКАТА Й.**

РАПУНЦЕЛ

СЛИВИ ЗА СМЕТ

ПЕПЕЛЯШКА

ХЕНЗЕЛ И ГРЕТЕЛ

